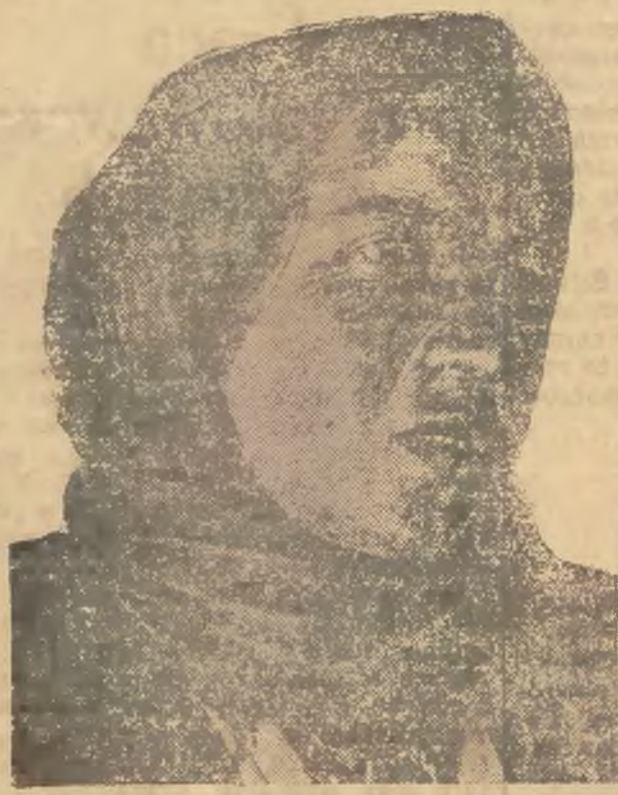

15-lecie REPUBLIKI NIEMCÓW POWOŁŹA

1918 TO ŚWIETNE ZWYCIĘSTWO LENINOWSKIEJ POLITYKI NARODOWOŚCIOWEJ 1933

Na lewo na prawo: 1) kolektorywnica-szturmowa czyni kol. «Czerwony Październik» tow. E. RAU. Łącznie z mężem wyrobiła ona w r. b. 800 pracownic (ASRR Niemców Powołża). 2) 70-letni kolektorywnik KISNER przy pieczeniu kosów dla kolektorywni (kolektorywni «Ahnajda», 3) Złotek dziecięcy w m. Hafia, 4) wielokrotnie premjowany kolektorywnik-szturmowiec, tow. F. UZINGIER (kol. im. Stalina).

15 lat socjalistycznego budownictwa kulturalnego w autonomicznej republice Niemców Powołża

W ciągu 15 lat od powstania Republiki Radzieckiej Niemców Nadwołżańskich zniszczono starą kulturę klerykalną i stworzono nową kulturę socjalistyczną. Energicznie rozwinięła się walka z analfabetyzmem. Ponad 100 tys. b. analfabetów dziś czyta już i pisze. W r. b. 1932—33 mieliśmy już zaledwie 1,6 proc. analfabetów.

W r. 1930—31 wprowadziliśmy powszechne, obowiązkowe nauczanie wszystkich dzieci od lat 8 do 11 w 4-klasowej szkole narodowościowej. Zbudowaliśmy niemieckie, rosyjskie, tatarskie i kazackie szkoły, w których wykłady odbywają się w językach ojczystych.

Mamy wielką sieć szkół fabrycznych i szkół młodzieży kolektorywniczej, wśród których jest już szereg 10-letnich z nauczaniem polittechnicznym. W r. 1918 mieliśmy tylko 6 szkół drugiego stopnia z 580 uczniami, zaś w r. 1932—33 były już 153 szkoły i 18.028 uczniów. Od dwóch lat w miastach, sowchozach i w miejscowościach, posiadających SMT, wprowadzono obowiązkowe 7-letnie nauczanie.

Dla nowych szkół potrzebni są nowi nauczyciele. Dlatego też poświęcamy specjalną uwagę sprawie wychowania nowych kadr nauczycieli radzieckich, oraz wychowania starych nauczycieli w nowym duchu w Instytucie Pedagogicznym, technikach pedagogicznych, oraz kursach dokształcających. W r. 1919 mieliśmy tylko 207 nauczycieli, w 1932—640 dla szkół pierwszego stopnia i 141 dla szkół drugiego stopnia, w ostatnim zaś roku szkolnym mieliśmy już 1.503 nauczycieli dla szkół pierwszego stopnia i 988 — dla drugiego stopnia.

3 techniki pedagogiczne z 867 studentami, oraz jeden instytut z 222 słuchaczami zapewniają nam niezbędne kadry dla szkół radzieckich.

W naszych szkołach ma już własne warsztaty szkolne, w których odbywa się re-

gularne nauczanie techniczne. Wiele uwagi poświęca się gospodarstwu szkolnym. Zasiady one w tym roku 4.487 ha, posiadają 170 koni, 135 krów, 240 świń, 1.348 królików i 550 sztuk drobiu. Szkoły nasze brały udział w walce ze szkodnikami pól. Szkoły kantonu Kamionka zniszczyły chwasty na obszarze 25 tys. ha. Wiele pomogły również szkoły przy zbieraniu kłosów z pól. Pola i gospodarstwa szkolne dają możliwość powiązania w nauczaniu teorii z praktyką. Poza tym umożliwiają szkołom wydawanie bezpłatnych gorących śniadań wszystkim uczniom.

Wszędzie w szkołach stosuje się szeroko socjalistyczne metody pracy. W jednym tylko kantonie Kamionka mieliśmy 1.604 uczniów-szturmowców. 12.300 uczniów-pionierów republiki daje przykład należytej dyscypliny w pracy szkolnej.

Wielką zdobycz mamy w znaczącej części przed rewolucją dziedzicząc: wychowaniu przedszkolnym. W r. 1918 mieliśmy tylko jeden ogródek dziecięcy. W r. 1929 — 2.100 dzieci znajdowało się w ogródkach, w r. b. zaś — 24.812.

Szeroko rozwinęła się również sieć oświaty zawodowo-technicznej. Mamy 12 techników i trzy szkoły wyższe, kształcące specjalistów we wszelkich dziedzinach: nauczycieli, agronomów, lekarzy i t.d. Uczy się w nich 1.792 studentów i 688 słuchaczy. Zorganizowaliśmy szeroką sieć bibliotek i czytelni. W 178 czytelniach i 127 bibliotekach mamy 890 tysięcy tomów.

Rozwinęła się bardzo sieć kinematograficzna i radiowa. Mamy 8 stacji i 38 wędrówkowych kinoteatrów, 27 stacji transmisyjnych czynnych jest w wydzielonych politycznych SMT i 3 w sowchozach.

W r. 1930—31 zorganizowano w Engelse centralny dom sztuki samodzielnej. Chór niemiecki otrzymał pierwszą

naprawdę na pierwszej olimpiadzie sztuki samodzielnej w Moskwie. Mamy jedną technikę muzyczną i 2 szkoły muzyczne. Niemiecki teatr państwowy w pierwszym roku swej pracy osiągnął już znaczne zdobycze.

Przed rewolucją mieliśmy wyłącznie klerikalne i drobnomieszczańskie gazety. Obecnie mamy 3 gazety republikańskie: «Nachrichten», «Trudowaja Prawda» i «Ro te Jugenda», pozatem wychodzi 13 gazet kantonowych i 21 gazet wydzielonych politycznych SMT. Gazety te są prawdziwymi organizatorami mas pracujących dla budownictwa socjalistycznego. Droga bolszewickiej krytyki i samokrytyki, w walce przeciwko wrogom klasowym i oportunistom wszelkiej maści, mobilizują one masy pracujące do urzeczywistnienia linii generalnej partii. W ciągu pierwszych 5 miesięcy r. b. wyszło z druku 781.848 egzemplarzy niemieckich.

Wielkie zdobycze mamy również w dziedzinie pracy naukowo-badawczej. Znane są daleko poza granicami republiki prace profesora Delikajta, Majera i innych. Wychowujemy własne kadry uczonych.

Wszystkie te zdobycze osiągnęliśmy w żarliwej walce przeciwko wrogom klasowym i oportunistom. Było wśród nas wielu zwolenników teorii zasymilowania języka. Szwiniści wielkomocarstwu przeciwstawiali się zmniejszeniu aparatu państwowego i stosowaniu polityki leninowskiej. Z drugiej strony mieliśmy cały szereg szowinistycznych tendencji nacjonalistycznych.

Zwycięstwa nasze są wynikiem stosowania słusznej leninowskiej polityki narodowościowej. Nasz przykład wskazuje masom pracującym i uciskaniom Niemiec i całego świata wyjście z kryzysu kapitalistycznego drogą rewolucji proletariackiej i dyktatury proletariatu.

Ludowy komisarz oświaty — WEBER

Wystawa zdobyczy gospodarczych i kulturalnych autonomicznej SRR Niemców Powołża

Dzisiaj otwiera się wystawa jubileuszowa budownictwa gospodarczego i społeczno-kulturalnego Autonomicznej Republiki Niemców Nadwołżańskich.

W 15-ym roku istnienia republiki wystawa odzwierciedla ogromne zdobycze socjalistycznego budownictwa. Każdy przedmiot na wystawie, każdy oddział pokazuje nam te ogromne zdobycze, które masy pracujące republiki zdobyły w ciągu 15 lat walki o socjalizm.

Przewodniczący RKL ASRR Niemców Powołża tow. G. M. FUKS.

Przed rewolucją Październikową w niemieckim rejonie nad Wołgą nie było prawie żadnego przemysłu, co najwyżej małe rzemieślnicze przedsiębiorstwa. Dzisiaj wystawa pełna jest przedmiotów, wyprodukowanych przez ciężką, lekką i spożywczą przemysł republiki. Wielkie wrażenie robią ekspozycje fabryki motorów «Komunist», fabryki budowy maszyn «Rekord». Mamy przed sobą wzory maszyn włókienniczych, mleczarskich, tytoniowych i t.d.

W pawilonie przemysłowym widzimy również makiety budujących się nowych ośrodków przemysłowych, jak kombinat mięsny w Engelse, fabryka konserw w Husenbach i t.d. Wystawa ilustruje również równoległy, szybki wzrost proletariatu.

Wystawa daje również wyraz rosnącemu poziomowi materialnemu i kulturalnemu mas pracujących republiki.

Powszechna kolektywizacja zlikwidowanie kulactwa jako klasy, powstanie sowchozów i SMT, zaopatrzenie rolnictwa w najnowszą technikę maszynową, z roku na rok podnosi dobrobyt niemieckiej chłopa. Na polach republiki pracuje ponad 2 tys. traktorów, 200 kombinatorów, ponad 200 skomplikowanych żniwiarów. W ciągu pierwszej pięciolatki rozszerzono obszar zasiewu o 24 proc.

Wydział rolny wystawy wykazuje dużą rolę sektora kolektywicznego (99,3 proc. produkcji). Liczne ekspozycje sowchozów i kolektywów oraz SMT demonstrują ogromny wzrost produkcji i jakości rolnictwa socjalistycznego, kultury technicznych i t.d.

Pawilon kulturalny ilustruje, jak uciskana przez Rosję carską ludność niemiecka nad Wołgą, dziś, pod rządami dyktatury proletariatu, w ścisłym sojuszu ze wszystkimi narodami Związku Radzieckiego, buduje własną, samodzielną, narodową z formy i socjalistyczną z treści kulturę.

Sieć miejscowych narodowościowych szkół wyższych, techników, rolniczych, ogromna ilość szkół początkowych, instytucji ochrony zdrowia, ubezpieczenia społecznego — oto zdobycze budownictwa kulturalnego republiki Niemców Nadwołżańskich.

Bogata treść wystawy jest najlepszym dowodem przeciwko kłamstwu i oszczerstwom faszystowskich władz hitlerowskiej «trzeciej rzeszy».

M.

W. KOMISARENKO
Zast. prz. w. RKL ASRR
Niemców Powołża

PIĘTNASTO LAT ASRR NIEMCÓW POWOŁŹA

Rewolucja Październikowa pod kierownictwem WKP(b) poraz pierwszy w dziejach ludzkości stworzyła wszystkie niezbędne przesłanki dla likwidacji nierówności pomiędzy poszczególnymi narodami, zamieszkującymi ZSRR, dla podniesienia ich poziomu materialnego i kulturalnego.

Dekret z dnia 19 października 1918 r. o autonomii Niemców Nadwołżańskich, podpisany przez W. I. Lenina, utrwalił bratni sojusz robotników i chłopów republiki Niemców Nadwołżańskich z klasą robotniczą i chłopstwem ZSRR w walce o ostateczne zwycięstwo socjalizmu.

Wyjątkowe znaczenie rewolucji Październikowej dla mas pracujących republiki Niemców Nadwołżańskich wypływa przede wszystkim z tego, że wyzwoliła ona klasę robotniczą i chłopstwo z pod podwójnego ucisku, po pierwsze z polityczno-feudalno-burżuazyjnego ucisku rosyjskiego i po drugie — od jego bezpośrednich pomocników w środowisku niemieckiego wierzchników kapitalistów — milionerów, obywateli kulaków i czarnosecznego kleru.

W wyniku prawidłowego stosowania leninowskiej polityki narodowościowej pod bezpośrednim kierownictwem najlepszego ucznia Lenina, wodza WKP(b) i światowego proletariatu, tow. Stalina, republika niemiecka zbliża się do swego 15-lecia z obrzynieniami zdobyczami historycznymi zarówno w dziedzinie gospodarczej, jak i społeczno-kulturalnego budownictwa.

Zdobycze te nabierają wyjątkowego znaczenia na tle ogólnego stanu ekonomicznego światowej, i, w pierwszym rzędzie, na tle rozkładu gospodarki i zubożenia klasy robotniczej i chłopstwa w Niemczech faszystowskich.

Bezrobocie oddawna już nie ma. Należy ono do historycznej przeszłości. Republika kolektywizacja pod kierownictwem organizacji partyjnej republiki nie-

mieckiej walczy o wykonanie hasła ukochanego wodza partii i klasy robotniczej tow. Stalina: «Uczynić kolektywyw bolszewickimi, a kolektywników zamożnymi». Wiele kolektywów dopięło już w roku bieżącym dostojnego życia, otrzymując od 6 do 19 kg. na pracownika.

Wielki przełom r. 1929 zapewnił pomysła socjalistyczną przebudowę rolnictwa. Zamiast kilkudziesięciu tysięcy rozdrobnionych, karłowatych gospodarstw jednostkowych, skazanych na półgłodowe bytowanie, stworzono obecnie 361 kolektywów, liczących około 90 tys. gospodarstw. Zaledwie około tysiąca gospodarstw pozostało poza kolektywami. Stworzono 31 sowchozów, 99,3 proc. całego obszaru zasiewu należy do oddziału socjalistycznego.

W ciągu lat rewolucji w rolnictwie ASRR Niemców Nadwołżańskich włożono przeszło 120 mil. rb.

Na 15-lecie republiki, na polach naszych pracuje przeszło 2 tys. traktorów, około 200 samochodów, 217 kombinatorów, i szereg innych skomplikowanych maszyn rolniczych, czego nie było przed rewolucją, o czym nie mogło nawet marzyć najuboższe i średniackie chłopstwo.

Na swoje 15-lecie republika niemiecka prawie całkowicie zakończyła kolektywizację i na tej podstawie zlikwidowała ostatecznie opór kapitalizmu — kulactwo.

Obok tego na terytorium republiki stworzono ogromne przedsiębiorstwa o współczesnej przodującej technice. Sama tylko wartość budowanego obecnie kombinatu mięsnego przekracza 15-krotnie wszystkie podstawowe fundusze przemysłu przedrewolucyjnego. Zaprojektowano wydać 4,6 mil. rb. na budownictwo wykańczanie fabryki konserw im. Gusenbacha. Zakłady «Komunist» zamiast produkować drobnych maszyn rolniczych, zostają zrekonstruowane i wypuszczają obecnie maszyny z silnikami spalinowymi. Wy-

dażność ich podniesiono do 45 tys. koni, zdolność wytwórczą 10-krotnie przekracza odpowiednią cyfrę okresu przedrewolucyjnego.

Jeśli przed rewolucją Październikową cały podstawowy fundusz przemysłu wynosił na terenie obecnej ASRR NN około 5 mil. rb., a produkcja ogółem sięgała 14 mil. rb., to już w r. 1933 podstawowy fundusz przemysłu wynosi 16 mil. rb., a produkcja dochodzi do 49 mil. rb. W ciągu pierwszej pięciolatki włożono w przemysł 19,3 mil. rb.

Ilość Niemców, zatrudnionych na wytwórczości, podniosła się z 51,7 proc. przed rewolucją do 64,2 proc. w r. 1933.

Do olbrzymiego przełomu doszło również w dziedzinie społeczno-kulturalnej. Jeśli przed rewolucją było zaledwie 36,4 proc. piśmiennych, to już pod koniec roku 1932 procent ich sięga 97.

Jeśli przed rewolucją były 193 szkoły, ogarniające około 40 tys. uczniów, to obecnie mamy 393 szkoły, liczące przeszło 63 tys. uczniów, czyli 99,3 proc. wszystkich dzieci w wieku szkolnym.

Począwszy od r. 1932 wprowadzono powszechnie nauczanie początkowe.

Tylko Październik stworzył takie warunki, gdy w republice niemieckiej istnieje obecnie 3 WUZy, 4 rolnicze, 14 technicznych, wychowujących dzieci klasy robotniczej i chłopstwa na wyższe i średnie kadry techniczne dla gospodarki ludowej. Nie od rzeczy będzie tu pomyśleć, że przed rewolucją było to zaledwie 1 seminarjum.

Ilość nauczycieli wzrosła z 207 w r. 1919 do 1.503 w r. 1932, a wydatki na jednego ucznia podniosły się z 14 do 25 rubli. W ciągu ubiegłych 10 lat, poczynając od r. 1924, inwestycje na oświatę ludową wyniosły 36,8 mil. rb.

Wzrosła również sieć zakładów lekarskich. Jeśli w r. 1913 mieliśmy zaledwie 47 działek lekarskich, liczących 40 lekarzy, to w r. 1932 ilość odcinków lekarskich wzrosła do 72 z 177 lekarzami.

Po Październiku stworzono masowe instytucje dla walki z chorobami zawodowymi, ochroną pracy, ochroną matki i niemowlęcia. Same tylko ostatnio wymienione instytucje ogarnęły swymi zarządzeniami uzdrawiaczami w 1932 r. 18 tys. dzieci.

Na terenie obecnej ASRR NN w rzeczywiście nie było przed rewolucją gospodarki komunalnej. Dopiero rewolucja Październikowa stworzyła wszystkie niezbędne

przesłanki dla wzrostu miast i gospodarki komunalnej. Będąc dziełem Października, gospodarka komunalna została niezwykle rozwinięta w ciągu 15-lecia. Dla przykładu podam kilka najbardziej charakterystycznych cyfr. Wydatki na gospodarkę komunalną rosły gwałtownie z roku na rok. W samej tylko pierwszej pięciolatce inwestycje w gospodarkę mieszkaniową i komunalną wyniosły 5,5 mil. rb.

Wybudowano nowe domy mieszkalne (w tej liczbie 2- i 3-piętrowe). Budowały zarówno organy gospodarki komunalnej, jak i rejonowe spółki mieszkankowe, ukazały się nowe przedsiębiorstwa komunalne (kanalizacja w m. Engelse, łaźnia w Markszelcie i Walcerze, remiza strażacka i t.d.).

Oto, pokrótce mówiąc, olbrzymie zdobycze, jakie osiągnęła klasa robotnicza i kolektywnicy republiki niemieckiej pod kierownictwem WKP(b) w ciągu 15 lat swego istnienia.

Oto rezultaty praktycznego urzeczywistnienia leninowskiej polityki narodowościowej w dziedzinie samookreślenia narodów — wiele mniejszości narodowych, żyjących poprzednio w warunkach półkolonialnych w ustroju burżuazyjno-oligarchicznym carskiej Rosji, obecnie tworzy wraz z innymi wyzwolonymi ludami wielki ZSRR.

Zdobycze te stały się możliwe jedynie dzięki pomocy proletariatu rosyjskiego, dzięki dyktaturze proletariackiej. Tylko naskutek tego wszystkie klasy robotnicze i chłopstwo republiki niemieckiej zwycięsko rozstrzygnęły postawione przez Leniną zadanie «koło kogo».

Masy pracujące były na poszczególnych etapach budownictwa socjalistycznego obiektem uwagi burżuazyjnych Niemców i ich pomagierów socjaldemokratycznych i faszystowskich, którzy swego czasu już ponieśli klęskę w klasce. Tak więc, w czasie zawierania pokoju brzeskiego w r. 1918 Niemcy burżuazyjni pod pozorem uratowania ludności niemieckiej w ZSRR przed «okropnościami» rewolucji Październikowej, włączyli do umowy punkt o wolnym wyjeździe Niemców z Rosji wraz z ich majątkiem.

O kogo tu chodziło, i czyj to majątek ratowano, nie było trudną zagadką dla klasy robotniczej i chłopstwa ASRR NN. Ratowane były majątki burżuazji, obszar-

ników i kulactwa. Oni właśnie po części wykorzystali prawo wyjazdu, a niemiecka klasa robotnicza i chłopstwo pracujące pozostały w granicach ZSRR, by budować wraz z całym proletariatem i chłopstwem Rosji socjalizm. Masy Niemców radzieckich nie poszły w niewolę, nie poszły na nędzę i poniewierkę do ówczesnego socjaldemokratycznego «raju».

Drugim etapem rzekomego ratowania chłopstwa niemieckiego przed okropnościami kolektywizacji był rok 1929, rok wielkiego przełomu, gdy podstawowa masa chłopstwa pewnie wkroczyła na drogę kolektywizacji.

Nie ratunek przed kolektywizacją, lecz ratunek przed likwidacją kulactwa na podstawie kolektywizacji powszechnej — oto był ukryty sens tego wtrącenia się burżuazji niemieckiej. Lecz i ten manewr spalił na panewce.

Zdobycze swoje robotnicy i kolektywnicy osiągnęli dzięki prawidłowemu wykonywaniu generalnej linii partii pod kierownictwem organizacji partyjnej republiki niemieckiej, która na czas dała odpór oportunizmowi, w pierwszym rzędzie odchyleniu prawicowemu — głównie niebezpieczeństwu na danym etapie, jak również zaskokom lewackim i pojedynawstwem w stosunku do tych odchyliń.

Sukcesy te zapewne zostały również w wyniku zdecydowanej walki organizacji partyjnej z odchyleniami w sprawie polityki narodowościowej, a przede wszystkim z przejawami szowinizmu wielkomocarstwowego, jako głównego niebezpieczeństwa na danym etapie, jak również przeciwko nacjonalizmowi miejscowemu.

Oto wyniki walki o zwycięstwo socjalizmu w niemieckiej republice w ciągu 15 lat.

Przed robotnikami i kolektywnikami republiki niemieckiej stoją nowe zadania, wysunięte przez XVII wszechzwiązkową konferencję partyjną. Na podstawie dalszych zdobyczy w dziedzinie budownictwa socjalistycznego winniśmy pod koniec drugiej pięciolatki zbudować społeczeństwo bezklasowe.

Pod kierownictwem leninowskiego KC WKP(b) i genialnego wodza partii i klasy robotniczej tow. Stalina, robotnicy i kolektywnicy republiki niemieckiej z organizacją partyjną na czele dadzą sobie radę również i z tym zadaniem